

- A. Deze nota is in overleg met de volgende disciplines geconcipieerd:
- B. Er is wel overeenstemming
- C. Er heeft overleg plaatsgevonden met wethouder Aarts

KORTE INHOUD (GELIJKDUIDEND AAN VOORBLAD)

Beslissing op bezwaar gericht tegen een Wob besluit

1. Aanleiding.

Bij brief van 9 oktober 2014, bij ons ingekomen op 13 oktober 2014 en geregistreerd onder nummer 2014-39971, heeft de heer R. Cox namens Media Groep Limburg B.V. bij het college van burgemeester en wethouders een verzoek om informatie in het kader van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) ingediend. Het verzoek heeft betrekking op het onderzoek en de bevindingen van de Expertcommissie ten aanzien van de buitenlandse werknemers werkzaam binnen het A2-project.

Bij besluit van 14 januari 2015, verzonden op 15 januari 2015, kenmerk: 2014-39971, heeft het college besloten deels aan het verzoek van bezwaarmaakster tegemoet te komen. Een deel van de opgevraagde informatie is volledig openbaar gemaakt, een deel van de opgevraagde informatie is deels openbaar gemaakt en een deel van de opgevraagde informatie is niet openbaar gemaakt.

Tegen dit besluit heeft Media Groep Limburg B.V. bij brief van 25 februari 2015, ingekomen op 26 februari 2015 en geregistreerd onder nummer 2015-07264, bezwaar gemaakt.

2. Relatie met bestaand beleid.

Zie toelichting.

3. Gewenst beleid en mogelijke opties.

Zie toelichting.

4. Duurzaamheid en gezondheid.

Niet van toepassing.

5. Personeel & Organisatie.

Niet van toepassing.

6. Informatie en automatisering.

Dit voorstel heeft geen gevolgen voor I&A, d.w.z er zijn géén gevolgen voor de informatiehuishouding, de bestaande soft- of hardware in onze organisatie, de bestaande bedrijfsprocessen of de huidige ICT infrastructuur.

7. (Duurzame) aanbestedingen.

Niet van toepassing.

8. Beheersparagraaf IBOR.

Niet van toepassing.

9. Financiën

Niet van toepassing.

10. Voorstel.

Wij adviseren u:

1. de ontvankelijke bezwaren ongegrond te verklaren;
2. het bestreden besluit in stand te laten.

11. Vervolg / Planning.

Niet van toepassing.

TOELICHTING

- Aanleiding

Bij brief van 9 oktober 2014, bij ons ingekomen op 13 oktober 2014 en geregistreerd onder nummer 2014-39971, heeft de heer R. Cox namens Media Groep Limburg B.V. (hierna: bezwaarmaakster) bij het college van burgemeester en wethouders (hierna: het college) een verzoek om informatie in het kader van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) ingediend. Het verzoek heeft betrekking op het onderzoek en de bevindingen van de Expertcommissie ten aanzien van de buitenlandse werknemers werkzaam binnen het A2-project.

Concreet heeft bezwaarmaakster verzocht:

“om kopie van alle documenten bij of onder u ongeacht de drager dus ook digitale waaronder emails, inzake het onderzoek naar de misstanden bij de aanleg van de A2-tunnel, waaronder:

- 1. De in documenten vastgelegde informatie die geleid heeft tot de totstandkoming van de Expertcommissie*
- 2. Alle documenten van de Stuurgroep waaronder verslagen met zowel in- als externe gesprekspartners, alle concept-onderzoeksopdrachten en definitieve onderzoeksopdrachten.*
- 3. Alle correspondentie, documenten en gespreksverslagen die de expertcommissie heeft verstuurd, ontvangen of gebruikt tijdens en na het onderzoek.*
- 4. Alle conceptversies van het rapport die de commissie heeft ingediend vóór 22 november 2014, alsmede de taakopdracht, alle tussenrapportages en voortgangsrapportages.*
- 5. Alle vervolgdokumenten vanaf 22 november tot en met heden ex nunc van de Stuurgroep en de gemeenten betreffende deze problematiek.”*

Bij besluit van 14 januari 2015, verzonden op 15 januari 2015, kenmerk: 2014-39971 (hierna: het besluit), heeft het college besloten deels aan het verzoek van bezwaarmaakster tegemoet te komen. Een deel van de opgevraagde informatie is volledig openbaar gemaakt, een deel van de opgevraagde informatie is deels openbaar gemaakt en een deel van de opgevraagde informatie is niet openbaar gemaakt.

Tegen dit besluit heeft bezwaarmaakster bij brief van 25 februari 2015, ingekomen op 26 februari 2015 en geregistreerd onder nummer 2015-07264, bezwaar gemaakt.

- Ontvankelijkheid

Het bezwaarschrift voldoet aan de vereisten als opgenomen in de artikelen 6:4 en 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en is tijdig ingediend. Het bezwaar is derhalve ontvankelijk.

Zowel per e-mail van 16 maart 2015 als per brief van 16 maart 2015 is bezwaarmaakster uitgenodigd voor een hoorzitting op 30 maart 2015. Bezwaarmaakster heeft van deze

gelegenheid om te worden gehoord geen gebruik gemaakt. In dit verband merken wij op dat bezwaarmaakster, overigens zonder afmelding, niet is verschenen op de hoorzitting. Uit telefonische navraag op 30 maart 2015 door de heer N. Kempeners, behandelend juridisch medewerker, bij de Media Groep Limburg B.V. is gebleken dat de heer R. Cox bezig was met andere werkzaamheden en daarom niet is verschenen op de hoorzitting.

- **Bezwaar**

In de conclusie van het bezwaarschrift, onder het kopje “Resumerend”, vraagt bezwaarmaakster om “een grondige heroverweging van zoeken en beslissen” en om “veel terughoudender weigeren”. Voor zover openbaarmaking wordt geweigerd, vraagt bezwaarmaakster om “ambtelijk beperkte verstrekkingvormen”.

Bezwaarmaakster brengt voorafgaand aan die conclusie en vragen -samengevat- de navolgende bezwaren naar voren:

1. Overkoepelende bezwaargrond

De bestreden beslissing is nogal ruw. Niet duidelijk wordt waar er gezocht is. Daarnaast bestaat de indruk dat, daar waar geweigerd wordt, dit breder gebeurt dan door de gehanteerde weigeringsgrond gedekt wordt. Kortom, er zijn serieuze motiverings- en zorgvuldigheidsgebreken.

2. Persoonlijke levenssfeer (artikel 10, lid 2 onder e Wob)

Voor zover terecht een beroep op deze weigeringsgrond gedaan wordt, valt op dat de beginselen van de Wob en de Awb worden losgelaten. Immers, in situaties waarin het gevraagde niet integraal verstrekt wordt dient gezocht te worden naar wegen om een verzoeker zoveel mogelijk toch te bedienen. Een zeer gebruikelijke vorm bij weglakken van namen is om deze samen te vatten.

Overigens is bezwaarmaakster van mening dat beroepshalve functioneren van ambtenaren en niet-ambtenaren niet onder de werking van deze weigeringsgrond valt. Bezwaarmaakster kan zich niet voorstellen dat er een rechtsgrond te bedenken valt die inzake dit aspect lagere ambtenaren anders behandelt en meer afscherming biedt, dan hogere- of mandaat-ambtenaren. Verder stelt bezwaarmaakster dat, gelet op de gevallen in de jurisprudentie waarin het toepassen van deze weigeringsgrond wordt geaccepteerd, deze weigeringsgrond mogelijk is beperkt tot gevallen waarin gevaar voor de betrokkene dreigt.

3. Onevenredige benadeling van betrokkenen (artikel 10, lid 2 onder g Wob)

De beslissing spreekt over vertrouwelijkheid maar overlegt niet de documenten waar dat uit moet blijken, dat is onzorgvuldig en het maakt de beslissing incompleet.

Artikel 10, lid 2 onder g Wob wordt pas rechtmatig ingezet als aannemelijk wordt gemaakt dat:

- het veronderstelde nadeel zal optreden
- het nadeel het volume van onevenredig zal hebben.

- het veronderstelde nadeel bij openbaarmaking groter is dan het nadeel bij voortgaande niet-openbaarheid.

Inzet van deze weigeringsgrond is rechtmatig als motiveringen voor alle 3 bovengenoemde aspecten te leveren zijn. In de beslissing staat er niet één.

Het volledige archief van de expertcommissie wordt geweigerd op grond van artikel 10, lid 2 onder g Wob. Dit is voor meer dan 50% totaal onjuist en zelfs onrechtmatig. Zelden zijn Wob-beslissingen zo onzorgvuldig en zo strijdig met de Wob, Awb en jurisprudentie.

4. Intern beraad en persoonlijke beleidsopvattingen (artikel 11 Wob).

Deze weigeringsgrond wordt veel te ruim en strijdig met jurisprudentie ingezet. Documenten en zelfs passages uit documenten zijn nagenoeg nooit integraal weigerbaar op grond van artikel 11 Wob. Vaak zijn delen geen persoonlijke beleidsopvattingen maar bestuurlijke beleidsopvattingen en die zijn niet weigerbaar.

De Raad van State is van mening dat ook indien artikel 11 Wob als weigeringsgrond ingezet wordt tenminste min of meer objectiveerbare gegevens, prognoses, aanbevelingen, uiteenzettingen, beleidsalternatieven of (naakte) feiten openbaar moeten worden. Het bestuursorgaan is gehouden te toetsen of er sprake is van een overwegend objectief karakter.

Verwevenheid als weigermotivering is simpelweg niet meer te hanteren.

Volstrekt onvoldoende blijkt of de gemeente zich ingespannen heeft om, daar waar de documenten of delen van documenten geweigerd worden, te komen tot ambtelijk beperkte vormen van verstrekking waaronder samenvattingen.

- Heroverweging

In het hierna volgende gaan wij in op de hiervoor weergegeven bezwaren van bezwaarmaakster, waarbij wij de door bezwaarmaakster gehanteerde volgorde volgen.

Wij merken daarbij op voorhand op dat diverse stellingen in het bezwaarschrift moeilijk te volgen en/of te duiden zijn, mede doordat deze stellingen (in ieder geval op onderdelen) zeer summier en in algemene termen zijn geformuleerd. De mogelijkheid om deze summiere en/of algemene bezwaren in een hoorzitting concreet geduid te krijgen, is ons onthouden doordat bezwaarmaakster (onafgemeld) verstek heeft laten gaan bij de hoorzitting.

Wij gaan in het hierna volgende uit van een ruimhartige lezing/opvatting van de bezwaren en wij menen op die wijze (de bedoeling die bezwaarmaakster heeft met) alle bezwaren te kunnen duiden en behandelen.

Ad 1. Overkoepelende bezwaargrond

Wij gaan ervan uit dat de stelling van bezwaarmaakster dat het besluit “nogal ruw” is, niet moet worden gezien als op zichzelf staande bezwaar, maar moet worden gezien in samenhang met de hierna genoemde andere klachten. Deze andere klachten vatten wij aldus op dat volgens bezwaarmaakster niet duidelijk is waar is gezocht naar de onder de reikwijdte van het verzoek vallende informatie en dat de door het college toegepaste weigeringsgronden geen ruimte bieden voor de (gedeeltelijke) weigering van de openbaarmaking.

In het besluit onder het kopje “inventarisatie documenten”, is vermeld dat het archief van de gemeente is onderzocht naar aanleiding van het ingediende Wob-verzoek en dat zulks de op de van het besluit deel uitmakende inventarislijsten vermelde documenten heeft opgeleverd. De stelling dat niet duidelijk is waar is gezocht, is dus feitelijk onjuist.

Voor zover wij de openbaarmaking (gedeeltelijk) hebben geweigerd, hebben wij in het bestreden besluit uitvoerig gemotiveerd om welke redenen wij de betreffende weigerings- of uitzonderingsgronden toepassen. Daartegenover wordt op de onderhavige plek in het bezwaarschrift volstaan met de algemene en niet onderbouwde stelling dat bij bezwaarmaakster ‘de indruk’ bestaat dat sprake zou zijn van een onjuiste toepassing van de weigeringsgronden. Deze stelling is in feite, formeel gezien, te algemeen om als bezwaargrond te worden gekwalificeerd en behandeld. Niettemin merken wij op dat wij, ook bij een (ambtshalve) nieuwe beoordeling van het besluit in ruime zin, menen dat in het besluit geen te ruime toepassing van de weigerings- en uitzonderingsgronden heeft plaatsgevonden. Integendeel, zoals aangegeven in het bestreden besluit, hebben wij meer informatie openbaar gemaakt dan waartoe wij ingevolge de Wob zijn gehouden. Daarnaast verwijzen wij naar het gestelde onder ad. 2 t/m ad. 4 voor wat betreft de toepassing van de in casu geldende uitzonderings- en weigeringsgronden van de Wob.

Gelet op het voorgaande zijn wij van mening dat er geen sprake is van een motiverings- en/of zorgvuldigheidsgebrek.

In dit verband moet ook worden opgemerkt dat de beoogde geheimhouding van de niet openbaar gemaakte documenten, mede bepalend is voor de wijze waarop het tot die geheimhouding strekkende besluit kan worden gemotiveerd. Hier betekent dat meer concreet dat het college niet nog nader tot in detail kan toelichten welke specifieke informatie in een document de weigering van openbaarmaking van dat document kan rechtvaardigen, zonder nu juist die geheimhouding te schenden althans zonder nu juist afbreuk te doen aan de belangen die worden beschermd met de geheimhouding waartoe is besloten. De motivering kan dus in het onderhavige geval niet anders dan in algemene bewoordingen worden verrat. Gelet op het bestreden besluit en onder verwijzing naar het gestelde onder ad. 2 t/m ad. 4 heeft hier, binnen de hier in acht te nemen kaders, een voldoende motivering plaatsgevonden en is er, zoals al gesteld, naar onze mening ook geen sprake van een motiverings- en/of zorgvuldigheidsgebrek.

Ad 2. Persoonlijke levenssfeer (artikel 10, tweede lid, onder e, Wob)

Het gestelde onder 1 van het besluit (blz. 3 en 4) dient hier als herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Ingevolge artikel 10, tweede lid, onder e van de Wob blijft het verstrekken van informatie ingevolge deze wet achterwege voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer.

Dit is een relatieve uitzonderingsgrond. Het relatieve karakter houdt in dat moet worden afgewogen of het belang dat door (toepassing in het concrete geval van) de uitzonderingsgrond wordt gediend zwaarder weegt dan het algemene belang van openbaarheid van informatie. Die belangenweging moet terug te vinden zijn in de motivering van de beslissing op het Wob-verzoek.

In het besluit is deze belangenafweging terug te vinden. Overigens wordt in het besluit aangegeven dat deze handelwijze in lijn is met de huidige jurisprudentie en wordt verwezen naar een drietal uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Gelet op deze belangenafweging en vaste jurisprudentie is besloten om in alle in de inventarislijst voorkomende documenten die (geheel of gedeeltelijk) openbaar zijn gemaakt, de genoemde gegevens van personen die niet uit hoofde van hun functie in de openbaarheid treden, onleesbaar te maken.

Van het loslaten van beginselen van de Wob en de Awb waar het betreft het anonimiseren van namen is geen sprake. In het bezwaarschrift wordt miskend dat in de jurisprudentie het weglakken van namen van ambtenaren met een beroep op de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer, behoudens in geval van de in het bestreden besluit gememoreerde situaties dat het ambtenaren en derden betreft die uit hoofde van hun functie in de openbaarheid treden (zoals ambtenaren die in mandaat besluiten nemen en ondertekenen), wordt geaccepteerd.

Dat met betrekking tot ambtenaren, waar het hun beroepshalve functioneren betreft, niet ten volle een beroep kan worden gedaan op het belang van de persoonlijke levenssfeer, neemt niet weg dat namen van ambtenaren kunnen worden gezien als persoonlijke en dus te beschermen gegevens. Dat blijkt ook uit de meest recente jurisprudentie (bijv. Afdeling bestuursrechtspraak 25 maart 2015, 201405171/1/A3).

De in het bezwaarschrift neergelegde visie dat het toepassingsbereik van de door ons aangehaalde jurisprudentie beperkt is tot situaties waarin openbaarmaking van de naam een mogelijk gevaar voor betrokkene impliceert, onderschrijven wij niet.

Ad 3. Onevenredige benadeling van betrokkenen (artikel 10, lid 2 onder g Wob)

Bezwaarmaakster stelt dat de beslissing spreekt over vertrouwelijkheid maar dat daarbij niet de documenten worden overgelegd waar dat uit moet blijken. Het volledige archief van de Expertcommissie wordt geweigerd op grond van artikel 10, lid 2, onder g, Wob. Bezwaarmaakster stelt dat dit voor meer dan 50% totaal onjuist en zelfs onrechtmatig is.

Het gestelde onder 2 van het besluit (blz 4 en 5) dient hier als herhaald en ingelast te worden beschouwd. In aanvulling daarop merken wij het volgende op.

Bezwaarmaakster gaat eraan voorbij dat niet de vertrouwelijkheid als zodanig als grond tot weigering van het archief van de Expertcommissie is gehanteerd, maar de onevenredige benadeling van de bij de aangelegenheid betrokken personen aan wie vertrouwelijkheid is toegezegd alsook van de in de Stuurgroep vertegenwoordigde overheden, een en ander zoals nader geadstrueerd in het primair besluit.

Ingevolge artikel 10, tweede lid, onder g van de Wob blijft het verstrekken van informatie ingevolge deze wet achterwege voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen het belang van het voorkomen van onevenredige bevoordeling of benadeling van bij de aangelegenheid betrokken natuurlijke personen of rechtspersonen dan wel van derden.

Dat betekent dat ter zake de openbaarmaking een belangafweging (inclusief evenredigheidstoets) moet plaatsvinden. In het kader van een belangenafweging komt aan het bestuursorgaan enige beleidsvrijheid toe. Hier heeft de bedoelde belangenafweging (inclusief evenredigheidstoets) ook plaatsgevonden in het kader van de besluitvorming en heeft het college op grond daarvan het besluit genomen om een deel van de gevraagde informatie niet en/of niet volledig openbaar te maken.

In het onderhavige geval is concreet het volgende van belang.

Het verzoek van bezwaarmaakster heeft betrekking op het onderzoek en de bevindingen van de Expertcommissie ten aanzien van de buitenlandse werknemers in het A2-project en daarbij wordt ook expliciet gevraagd om alle gespreksverslagen. Om tot een onafhankelijke advisering te kunnen komen heeft de Expertcommissie besloten om aan degenen van wie schriftelijke of mondelinge informatie werd gevraagd toe te zeggen dat deze informatie vertrouwelijk zou worden behandeld. Alleen op die wijze kon de garantie worden verkregen dat derden de commissie maximaal van informatie zouden voorzien. Derhalve heeft de commissie aan alle gesprekspartners toegezegd dat de gesprekken vertrouwelijk zijn en de commissie de verslagen van deze gesprekken vertrouwelijk zal behandelen. De commissie heeft van haar bevindingen een uitvoerig openbaar rapport opgesteld.

In het besluit heeft het college zijn belangafweging nader onderbouwd door onder andere aan te geven dat de commissie (aan derden) heeft aangegeven dat zij de verslagen vertrouwelijk zal behandelen.

Openbaarmaking van dit soort gespreksverslagen kan leiden tot onevenredige benadeling van bij de aangelegenheid betrokken personen omdat aannemelijk is dat bijv. gesprekspartners (getuigen) in de toekomst minder bereidwillig zullen zijn om aan dergelijke onderzoeken van commissies mee te werken dan wel terughoudender zullen zijn in hun verklaringen. Hier wordt ook verwezen naar enkele uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State: ECLI:NL:RVS:2011:BQ1879 ECLI:RVS:2009:BJ8264, ECLI: NL:RVS:2014:385. Overigens kan het hierbij ook om het belang van overheidsorganen gaan bij het verkrijgen van medewerking aan onderzoeken. Dat zou volgens ons hier reeds gelden nu het vertrouwelijke karakter voortvloeit uit de aard van het onderzoek en de in dat verband plaatsvindende gesprekken en ten overstaan van de Expertcommissie afgelegde verklaringen, maar dat geldt hier temeer nu aan de gesprekspartners telkens vertrouwelijkheid is toegezegd.

Gelet op het bovengestelde en hetgeen reeds in het bestreden besluit is vermeld heeft een belangenafweging plaatsgevonden en zijn wij van mening dat het college meer gewicht heeft mogen toekennen aan het belang van het voorkomen van onevenredige bevoordeling of benadeling van bij de aangelegenheid betrokken natuurlijke personen of rechtspersonen dan wel van derden in geval van verstrekking van de hierbedoelde informatie, namelijk het archief van de Expertcommissie.

Wat betreft de opmerking van bezwaarmaakster dat niet de documenten worden overgelegd waaruit de vertrouwelijkheid blijkt, verwijzen wij naar het voorgaande. Zoals toegelicht volgt de vertrouwelijkheid (mede) uit de aard van het onderzoek (inclusief gespreksverslagen) en zou deze discussie hieromtrent zinledig worden als deze stukken nu juist zouden moeten worden openbaar gemaakt om de vertrouwelijkheid aan te tonen. De

beoogde geheimhouding van de geweigerde documenten brengt ook met zich mee dat het college niet nader tot in detail kan toelichten welke specifieke informatie in een document de weigering van openbaarmaking van dat stuk kan rechtvaardigen zonder de belangen te beschadigen die nu juist worden beschermd door de geheimhouding.

De opmerking van bezwaarmaakster dat de weigering om de informatie uit het archief van de Expertcommissie te verstrekken voor meer dan 50% onjuist is, mist iedere verdere onderbouwing. Wij menen echter dat het besluitonderdeel inhoudende dat het archief van de Expertcommissie niet openbaar wordt gemaakt, in het besluit en in het voorgaande voldoende is gemotiveerd.

Ad 4. Intern beraad en persoonlijke beleidsopvattingen (artikel 11 Wob)

Bezwaarmaakster stelt dat de weigeringsgrond, artikel 11 Wob, veel te ruim en strijdig met jurisprudentie wordt ingezet. Documenten en zelfs passages uit documenten zijn nagenoeg nooit integraal weigerbaar op grond van artikel 11 Wob. Vaak zijn delen geen persoonlijke beleidsopvattingen maar bestuurlijke beleidsopvattingen en die zijn niet weigerbaar.

De Raad van State zou ook van mening zijn dat ook indien artikel 11 als weigeringsgrond ingezet wordt, tenminste min of meer objectiveerbare gegevens, prognoses, aanbevelingen, uiteenzettingen, beleidsalternatieven of (naakte) feiten openbaar moeten worden. Het bestuursorgaan is gehouden te toetsen of er sprake is van een overwegend objectief karakter. Verwevenheid als weigeringsmotivering is simpelweg niet meer te hanteren.

Het gestelde onder 3 van het besluit (blz 5 en 6) dient hier als herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat het doel van de in artikel 11, eerste lid, van de Wob neergelegde bescherming van persoonlijke beleidsopvattingen is de bescherming van de vrije meningsvorming, het belang om in vertrouwelijke sfeer te kunnen "brainstormen" zonder vrees voor gezichtsverlies en het kunnen waarborgen dat bij de primaire vormgeving van het beleid de betrokkenen in alle vrijheid hun gedachten en opvattingen kunnen uiten (Kamerstukken II 19 859, nr. 3, blz. 14 en 38).

Onder persoonlijke beleidsopvatting wordt verstaan een opvatting, voorstel, aanbeveling of conclusie van één of meer personen over een bestuurlijke aangelegenheid en de daartoe door hen aangevoerde argumenten. Niet noodzakelijk is dat opvattingen, om te kunnen worden aangemerkt als persoonlijke beleidsopvattingen als bedoeld in artikel 11, eerste lid, van de Wob, herleidbaar zijn tot een individueel persoon. In een document opgenomen opvattingen van personen die bij de opstelling van het document betrokken waren, verliezen, mede in aanmerking genomen de geschiedenis van de totstandkoming van voormelde bepaling, hun karakter van persoonlijke beleidsopvattingen niet doordat zij niet herleidbaar zijn tot één bepaalde persoon. Het feit dat de adviezen zijn opgesteld door organisaties brengt derhalve niet met zich dat de adviezen reeds om die reden geen persoonlijke beleidsopvattingen kunnen bevatten.

Of sprake is van stukken die zijn bestemd voor intern beraad wordt bepaald door het oogmerk waarmee een stuk is opgesteld. Er is alleen sprake van interne documenten als

degene die de stukken heeft opgesteld de bedoeling had die stukken voor zichzelf of anderen binnen de overheid te gebruiken.

Een deel van de documenten als vervat in bijlage 2 is niet (geheel) openbaar gemaakt daar deze documenten ten behoeve van intern beraad zijn opgesteld en persoonlijke beleidsopvattingen bevatten.

Het archief van de Expertcommissie is opgesteld om te dienen voor intern beraad en bevat hoofdzakelijk persoonlijke beleidsopvattingen ten behoeve van de besluitvorming. Zoals ook in het bestreden besluit wordt aangegeven schaaft openbaarmaking van de stukken met persoonlijke opvattingen het goed functioneren van het openbaar bestuur. Het weglakken van informatie uit die stukken zou die stukken niet alsnog geschikt maken voor openbaarmaking. In het bestreden besluit wordt verder aangegeven dat voor zover het archief feitelijke informatie bevat, deze informatie zodanig is verweven met de daarin voorkomende beleidsopvattingen dat deze daarvan niet gescheiden kan worden en wordt het volledige archief in zijn geheel niet openbaar gemaakt.

Bezwaarmaakster geeft aan dat het vaak voorkomt dat delen van documenten geen persoonlijke beleidsopvattingen maar bestuurlijke beleidsopvattingen zijn en die niet weigerbaar zijn. Een nadere onderbouwing van deze bezwaargrond wordt door bezwaarmaakster niet gegeven. Wij zien hierin dan ook geen aanleiding om de eerdere beoordeling dat sprake is van persoonlijke beleidsopvattingen te herzien.

Daarnaast stelt bezwaarmaakster dat volstrekt onvoldoende blijkt of de gemeente zich ingespannen heeft om, daar waar de documenten of delen van documenten geweigerd worden, te komen tot ambtelijk beperkte vormen van verstrekking waaronder samenvattingen.

Zoals ook eerder aangegeven is een deel van de documenten als vervat in bijlage 2 niet (geheel) openbaar gemaakt omdat deze persoonlijke beleidsopvattingen bevatten. Dit geldt ook voor bijlage 3.

Gelet op het bovengenoemde, is en blijft het college van mening dat zij op juiste gronden tot de overweging is gekomen om documenten niet (geheel) openbaar te maken op grond van artikel 11 van de Wob.

Overigens, voor zover de feiten niet dusdanig met de persoonlijke beleidsopvattingen zijn verweven, zijn wij van mening dat het college openbaarmaking van de documenten in redelijkheid heeft kunnen weigeren, nu het belang van openbaarmaking niet opweegt tegen het belang van het voorkomen van onevenredige benadeling van de bij de aangelegenheid betrokken personen. Hier wordt verder verwezen naar het gestelde onder ad 2.

De door bezwaarmaakster aan het betoog met betrekking tot de gebezigde weigeringsgrond ex artikel 11 Wob ten basis gelegde zienswijze dat verwevenheid van de feitelijke informatie met de persoonlijke beleidsopvattingen als weigeringsmotivering eenvoudigweg niet meer te hanteren is, doet volstrekt geen recht aan (recente) jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (bijv. Afdelingsuitspraak d.d. 9 april 2014, ECLI:NL:RVS:2014:1220)

- **Advies**

Wij adviseren u:

1. de ontvankelijke bezwaren ongegrond te verklaren;
2. het bestreden besluit in stand te laten.

Collegenota